

DÅPSGUDSTJENESTE

6. søndag i påsketiden

Lørenskog kirke 5. mai 2013

Matteus 6,5-13

PREKEN

INNLEDNING

(Skjult) Hello, hello? Is there anybody out there? Is there anyone at home?
Hello, hello? Is there anybody out there?

Pink Floyd var det store bandet for meg i ungdomstida. De har mange tankevekkende sanger, og i dag tenkte jeg på “ Is there anybody out there?” litt fritt gjengitt. Er det noen der ute? Eller er det noen der oppe? Er det noen som følger med, som ser meg og som hører meg? Er det noen som hører når jeg ber?

Det er mange av oss som ber innimellom. Undersøkelser viser at de fleste av oss her inne ber en gang i blant til Gud. Ikke minst når livet blir vanskelig, når vonde ting skjer, når vi ikke vet vår arme råd. Så folder vi hender, eller knytter dem og fomler frem et stille eller høylytt rop om hjelp. Kanskje innledet med: «Hvis det er noen der ute, så hjelp meg!» Men er det en bønn Gud hører? Er det en rett måte å be på? Ja, hvordan skal vi be?

BIBELTEKSTEN

Jesus sa en del om det å be, blant annet i prekenteeksten som jeg skal lese fra Matteus 6. Dere kan sitte og høre hvis dere lover å høre ekstra godt etter.

Matteus 6,5-13:

*Når dere ber, skal dere ikke gjøre som hyklerne. De liker å stå i synagogene og på gatehjørnene og be for å vise seg for folk. Sannelig, jeg sier dere: De har alt fått sin lønn. **6** Men når du ber, skal du gå inn i rommet ditt og lukke døren og be til din Far som er i det skjulte. Og din Far, som ser i det skjulte, skal lønne deg. **7** Når dere ber, skal dere ikke ramse opp ord slik hedningene gjør; de tror de blir bønnhørt ved å bruke mange ord. **8** Vær ikke lik dem! For dere har en Far som vet hva dere trenger, før dere ber ham om det. **9** Slik skal dere da be: Vår Far i himmelen! La navnet ditt helliges. **10** La riket ditt komme. La viljen din skjje på jorden slik som i himmelen. **11** Gi oss i dag vårt daglige brød, **12** og tilgi oss vår skyld, slik også vi tilgir våre skyldnere. **13** Og la oss ikke komme i fristelse, men frels oss fra det onde. *For riket er ditt og makten og æren i evighet. Amen.*

BØNN ER Å VENDE SEG MOT GUD

Bønn er ikke en show off ting. Det er ikke noe vi skal vise oss frem med. Hvor flinke eller prektige vi er. Det er noe mellom meg og min Gud, og mellom deg og din Gud. I det stille, i det skulte. Så om du ikke ser at andre ber så er det sann det skal være. Det bes mange bønner når vi er alene, i det stille og skjulte. Vår egen personlige samtale med Gud vår Far i himmelen.

Bønn er heller ikke for de som er flinke med ord. Bønnen blir ikke hørt noe bedre om vi aldri så flinke til å uttrykke oss og bruke mange fine og riktige ord. Bønn er ikke å prestere på sitt aller beste for at Gud vil høre oss. Ordet for å ramse opp kan også oversettes plapre eller babble. Jesus er nesten litt ironisk, de som babler i vei trenger vi ikke å likne. Fordi vår Far i himmelen vet allerede hva vi trenger før vi ber. Bønn til Gud er ikke å informere han om noe nytt. Han vet alt før vi ber. Bønn er å vende oss mot Gud. Bønn er å være vendt mot Gud vår Far. Gud er alltid vendt mot oss. Bønn er at vi også vender oss til han. Som en livsholdning. At vi i vårt indre åpner oss mot Gud. Det handler ikke om antall ord. Hjelp meg, er mer enn nok. Poenget er at vi vender oss til Gud og åpner oss for han. Kom og vær meg nær, Gud. Led meg. Bruk meg nå. Små korte sukk og bønner

holder i massevis. Gud vet alt vi står i allerede. Bønn er å vende oss mot han.

VÅR FAR I HIMMELEN

Som kanskje noen av dere la merke til så er Herrens bønn eller Fader Vår annerledes. Det skjedde med den nye bibeloversettelsen som kom i 2011. Det heter ikke Fader Vår lenger. Og det kan det være mange følelser på. Reklameguru og Mr Stabæk Ingebrigt Sten Jensen liker det ikke, og sier hva blir det neste? Fattern i himmer'n du ruler? Han vil ha tilbake helliget vorde ditt navn også. Fordi Gud ikke må bli hverdagslig og triviell. Gud må være annerledes og opphøyet. Et godt poeng det.

Men når Jesus lærer oss å be så preges det av hans eget forhold til Gud sin Far. Av fortrolighet og nærhet, et personlig forhold. Det er mer som en guttunge som roper på faren sin og sier: Pappa, pappa! Gud er for all del stor, opphøyd og allmektig. Men Jesus vil lære oss at han som er det kan vi kalle pappa. Han vil være som en pappa for oss.

Mye kunne sies om bønnen Jesus lærer oss i Vår Far. Den har to deler. Den første er tre bønner om at Gud, hans store navn, hans rike med tro, håp og tilgivelse, hans kjærlige og gode vilje må prege vår verden og våre liv. Den andre delen er tre bønner for våre basisbehov som mat og materielle behov, om tilgivelse for oss selv og til de rundt oss, og om beskyttelse mot det onde. Så enkle og samtidig så altomfattende.

Om vi ikke føler oss helt dus med å be, eller trøtte av å be, så kan Herrens bønn, å kunne sitt Fader Vår, eller som vi skal synge etterpå – med et Fader Vår i pakt – være noe vi kan bruke i all enkelhet. Vi kan be med Jesu egne ord. Vår Far i all enkelhet og så essensielt. Bønn er ikke å være flink med ord. Bønn er å vende seg mot Gud.

TILSTEDE I MITT EGET LIV

Pink Floyd synger også - Is there anybody in there? Is there anyone at home? Er det noen hjemme? Er du tilstede i ditt eget liv, er du hjemme i deg selv og for de som lever sammen med deg? Jeg tror bønn kan hjelpe

oss med det. Vi undres vel alle over om det har noe å si om man ber eller ikke. Om det betyr noen forandring. Jeg tror det. At verden på en eller annen måte er annerledes fordi vi ber. At morgendagen på en eller annen måte blir annerledes når vi ber i dag. Ikke først og fremst at jeg skal få ting. «Oh, Lord want you give me a Mercedes Benz» er ikke saken for meg. Det viktigste som skjer når jeg ber er at det gjør noe med meg. Når jeg har bedt om mer kjærighet, bedt for de jeg omgås, bedt om visdom – så gjør det noe med meg. Jeg møter livet, hverdagen og de rundt meg annerledes når jeg har bedt for dem. I all enkelhet blir jeg mer tilstede i mitt eget liv. There is someone in here.